

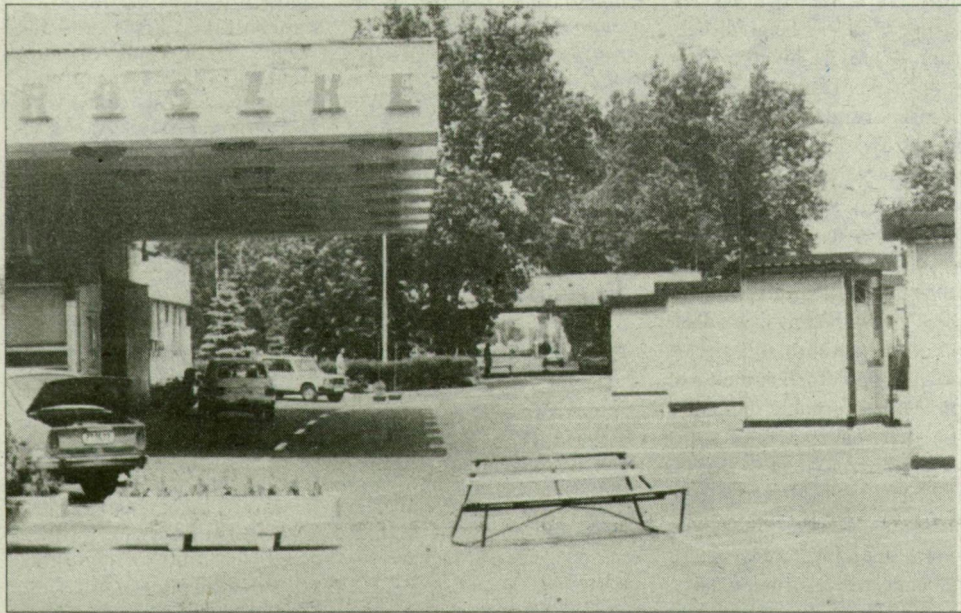
DÉLMAGYARORSZÁG

KEDD, 1992. JÚN. 2., 82. ÉVF. 129. SZÁM

HAVI ELŐFIZETÉSI DÍJ: 222 FT, ÁRA: 9,60 FT

Jugoszlávia elszigetelődik

A blokádnak kapujában

A Jugoszlávia ellen hozott ENSZ-szankciók ügyében tegnap délután ülést tartott az a tárcaközi bizottság, melynek az embargó érvényesítéséről egységes előterjesztést kell a magyar kormány elé vinnie. Az intézmények zöme a hírek szerint felkészült a blokádnak alkalmazására.

Eközben az ENSZ tagállamai sorra jelentik be a szankciók végrehajtását, London kiutasította Jugoszlávia nagykövetét is. Boszniában változatlan hevességgel folynak a harcok, törékenynek bizonyult a néhány napja kihirdetett tűzszünet.

(Bővebb tudósításaink a 2. oldalon)

Ötszörös túljelentkezés

Menedzserdiplomát ad a SZÉF (3. oldal)

Az eszkimó és az infarktus

Lipoidokról Szegeden (5. oldal)

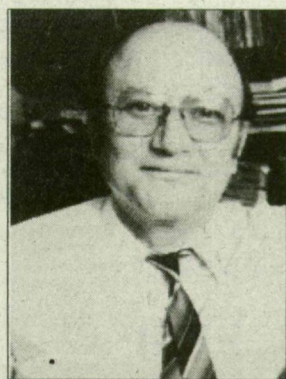
Sarokba szorítva

Alkotmányjogi kiskaté – mindenkinek (3. oldal)

E naptól lapunk harmadik oldalán új rovatot indítunk, mely ha egyetemi tárgy lenne, azt a nevet kapná, hogy Bevezetés a rendszerváltás alkotmányjogába. Tudjuk, tudományosabb lenne, ha csak alkotmányjogról beszélne, de hát maguk a példák jelzik: egy korszak kérdéseire válaszol e rovatban a szakértő.

Igen, kérdésekről van szó, és egy régi, a reformkorban divatos műfaj, a kiskaté föltámasztásáról.

Aki a Délmagyarországon kérdez és válaszol: Dr. Tóth Károly (47 éves) alkotmányjogász, aki a tudományegyetem adjunktusaként most készül kandidátusi disszertációjára, melynek tárgya Finnország alkotmányos berendez-

kedése. A tanár úr egyébként 1988 márciusától közel négy évig dolgozott a JATE főtítkáráként.

A rovat tehát életre kel. És ahogy ön maga is érdeklődik, várja az olvasó kérdéseit.

Szeged: Leeds-projekt

Önkormányzati menedzserképzés indul Szegeden a JATE közreműködésével. A Leeds Egyetemről Ken Woolmer és munkatársai, Kevin Keasey, Denise Preston, és Chris Swindells nemrégiben két napot városunkban töltött. Munkalátogatásuk célja volt a leeds-i szakemberekkel részleteiben is megismertetni az itteni önkormányzati struktúrát, s feltárni, milyen képzést óhajtanak a szegediek; tárgyaltak a polgármesteri hivatal munkatársaival és az önkormányzati vállalatok vezetőivel is, és

előkészítették egy 4-5 fős szegedi delegáció júniusi, angliai tanulmányútját is.

Ken Woolmer professzor még tavaly kereste meg Szeged városát azzal a javaslattal, hogy a helyi egyetem segítségével indítsanak menedzserképzést az önkormányzat részére. (Ennek anyagi hátterét a British Council által ajánlott Know-How Alapítvány biztosítja, három éven át összesen 30 ezer font értékben.) A programban részt vesz az Euromenedzser Kft. is.

OST-WEST '92

Sikerlista az üzletekről

Minden résztvevő sikeresnek ítélte a tegnap befejeződött háromnapos üzleti találkozót. Az OST-WEST '92-t a FÁK-kal való gazdasági kapcsolatok elősegítése érdekében rendezték szakértők és különböző cégek képviselőinek részvételével.

Egy business-találkozó eredményességét az jelzi leginkább, köttettek-e konkrét üzletek. Az OST-WEST eredményessége ebből a szempontból vitathatatlan: áruszállításra, vegyesvállalatok alapítására, termelési kooperációra számos szándéknyilatkozatot írtak alá. Magyar vállalkozók hávonta 100 használt Ladát és 100 ezer használt autógumit szállítanak majd ki a független államokba. A Szocsi szállodahálózat fejlesztésére és közös üzemeltetésére egy osztrák-magyar cég tett 10 millió dolláros szándéknyilatkozatot. A Szegedi Sütőipari Vállalat komplett pékségeket, a Média 6 Kft. rádióstúdiókat adott el. Szándéknyilatkozat született közös szállóberendezés, ablak- és reszelőgyártásra, sőt, ukrán hegesztők képzésére is.

A találkozó végén a résztvevők közös nyilatkozatot adtak ki, melyben leszögezik, hogy „közös igénny merült fel sok technikai-technológiai és szervezési probléma meg-

oldására, valamint azon nagy határfokú faktor gyakorlati felhasználására, amely országaink területiális közelségéből származik. A magyar, orosz, ukrán, belorusz, örmény és üzbegisztáni vállalkozók és termelő vállalatok vezetői kifejezésre juttatták azon közös törekvésüket, hogy új nemzetközi piacot hozzanak létre, erőfeszítéseket tegyenek a piac fejlesztésére és a piaci érdekek és a honi konkrét árutermelői érdekek összeegyeztetésére. Ennek elérésére aktuálisnak tartják az üzleti kapcsolatok kiépítését az aktívan fejlődő új gazdasági struktúrák között, hogy az erőfeszítések és a tőke egyesítésével kikerüljön egy nagy földrajzi egység gazdasága a krízis állapotából.”

Ennek érdekében szeptemberben a vendéglátás-turizmus, novemberben a mezőgazdaság körében szerveznek hasonló találkozót.

KECZER

Hosszú kések hétvégéje

Szurkálás itt, meg ott

Az elmúlt hét végét Szegeden ketten is arra használták föl, hogy késsel rendezzék el megoldásra váró családi ügyeket. Péntek délután a Szentháromság utcából telefonált egy nő a mentőknek, s arról értesítette őket, hogy szemtanúja volt egy szurkálásnak, s ha lehet, jöjjenek azonnal.

Az asszony látta, amint szomszédja, egy 42 éves férfi veszekedés közben kést döf élettársába. A rendőrök is gyorsan kijöttek, s a járőr még ott találta a kapu alatt az idegesen dohányzó tettest, aki azt állította, csak véletlenül esett meg a szúrás. Élettársát életveszélyes hastáji sérüléssel vitték egyenesen a műtőbe. Az ügyet a megyei kapitányság vizsgálja.

A szombat sem múlt el dőfés nélkül. Egy 48 éves férfi és annak élettársa a kis-kundorozsmai „Pecus” vendéglőben iddoggáltak, s velük mulatott a férfi nagyfia és annak három barátja is. Már esteledett, amikor hazafelé indultak, s a fiú az utcán szidalmazni kezdte a papa élettársát. Azt is szóba hozta, hogy amíg az édesanyja élt, az apja rosszul bánt vele, s ezért egyszer bosszút áll.

A bosszú ideje akkor jött el, amikor Búza utcai házukhoz értek: a gyermek bal felsőkarján szúrta meg édesapját, akit a mentők vittek kórházba, ahol összevarták a fiú elégtétel nyomát.

NY. P.

Káprázatok

Olvasom, hogy egy washingtoni újságíró bálkáni háborút jósol. Esélyekről, meg időpontokról ír: 50 százalék, mondja, hogy az albánok, 30, hogy az év végéig, 20, hogy a görögök is, és Szerbiával összefogva, aztán az iszlámok, meg az olaj, meg a határok, meg a fegyverek; aztán innen még egy lépés, és ott van északon is egy állam, amelyikhez szintén tartozik majd egy bizonyos százalék, úgy hívják, hogy Magyarország.

Ezek vagyunk mi, mihozzánk is rendelnek egy kis százalékot. Mi, a boldog-boldogtalan sokfélék, akik egymás között oly nagy önérzettel vitatjuk a költségvetési hiányt, a köztársasági elnököt meg a médiákat, majd arra eszmélünk, hogy mi mind egy kicsiny színes bábbá gyúrva állunk egy háborús játék térképén, amely fölé érdeklődve hajolnak egy távoli országban. Vagy feltehetjük, hogy ők látják jól, s azt mondhatjuk, hogy a mi saját különbségeink jótékony káprázatok csupán egy nemzet újjáalakulásakor, amelyek elhalványodnak, mihelyt egy más színű nemzet-bábuval kerülünk szembe?

Ha igen, csak azt ne higgyük, legalább mi ne, hogy egy másik nemzetnek nincsenek káprázatai. Hogy, miközben mi magunk szívesebben folytatnánk azokat a sértegetős, ámde máris bensőségebbnek tűnő parlamenti vitákat, addig odaát, nem volna, aki ugyanezt tenné a saját országában. Higgyük, mert ha nem, akkor hogyan számolnánk el a Hajnali háztetőkkel, az újvidéki Alexander Tisma Ottlik-fordításával, s hogyan a Nemzeti alig kéthetes Dusan Kovacevic bemutatójával?

Tudom, kelleetlenül hangzik, ha az áll itt, hogy a kirekesztők maguk is kirekesztődnek valahonnan. Mégis olyasmit kell latolgatnunk, amit nem volna szabad latolgatni. Csak mert közel vagyunk. Az elhúzódsunk is fontos, mert egy véres belháborúhoz vagyunk közel, és fontos a közelítésünk is, ha másért nem, mert Jung Károlyt, Gion Nándort és Dudás Károlyt várjuk a szegedi könyvhétre.

Nem lehet választani, és nem lehet nem választani sem. De valami keveset mégis lehet tenni. Esetleg megelőlegezni a hitet a különbségekben és emberségérzetben egy másik nemzet tagjainak, azt, amelyet magunknak örzünk. Talán segít a hajnali ágyúdörgés ellen, amikor földszinti boltunk előtt ládákat raknak le éppen.

Panek Sándor

Vége a szocializmusnak
a Volánnál (is)

„Kétszáz dolgozó kenyeréről van szó” – mondta a tehergépkocsi-vezető, mintegy jelezve, mennyire fontos, hogy ottlegyek egy hétfői munkásgyűlésen. „Kirúgnak bennünket, végkielégítést se kapunk, a vezetők meg nyilván szétoztják maguk között a pénzt” – csigázta tovább az érdeklődésemet. A helyszínen, a Tisza Volán szegedi 1-es számú teherforgalmi üzemében azonban kiderült: nem eszik a kását ennyire forrón. De hogy nem lehet rózsaszínű álmokat kergetni a jövővel kapcsolatban, az már egészen biztos. (Írásunk a 3. oldalon)